

A Rechtbank van Eerste Aanleg te Gent a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés 56. cikkének (1) bekezdését (a vitás ügy idején az EK-Szerződés 73B cikkének (1) bekezdése), hogy az tilt egy jövedelemadóra vonatkozó tagállami (jelen esetben belga) rendelkezésből eredő olyan korlátozást, amely szerint a részesedéssel rendelkező személy birtoában lévő, ugyanebben a tagállamban letelepedett társaságokban meglévő részesedések után járó osztalékok és a nem ebben a tagállamban letelepedett társaságokban meglévő részesedések után járó osztalékok is ugyanazon egységes adókulcs hatálya tartoznak, azonban a nem ebben a tagállamban letelepedett társaságokban meglévő részesedések után járó osztalékok tekintetében nem megengedett az ebben a másik tagállamban alkalmazott forrásadó levonása?

A Gerechtshof te Amsterdam 2004. november 30-i határozatával az Uroplasty B.V. kontra Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-514/04. sz. ügy)

(2005/C 57/29)

(Az eljárás nyelve: holland)

A Gerechtshof te Amsterdam (Hollandia) 2004. november 30-i határozatával, amely 2004. december 15-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az Uroplasty B.V. kontra Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Gerechtshof te Amsterdam a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) a) Úgy kell-e értelmezni a Közös Vámtarifa 9021 tarifaszámát, hogy e tarifaszám alá besorolható egy olyan termék, amely steril, fehér polidimetilsziloxán-pelyhekből áll, és amelyet speciálisan orvosi-sebészeti implantátumként, kizárólag e rendeltetési céllal való alkalmazásra fejlesztettek ki?

b) Ha a válasz igenlő, a termék a Közös Vámtarifa 9021 tarifaszámának melyik alszáma alá tartozik?

2) Amennyiben a jelen ügyben a 9021 tarifaszám alá történő besorolás nem lehetséges, besorolható-e a termék a Közös Vámtarifa 3926 tarifaszáma alá?

3) Ha a válasz nemleges, a Közös Vámtarifa értelmezése milyen más tarifaszám alá történő besorolást eredményez?

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Görög Köztársaság ellen 2004. december 21-én benyújtott kereset

(C-518/04. sz. ügy)

(2005/C 57/30)

(Az eljárás nyelve: görög)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Michel van Beek, a Bizottság Jogi Szolgálatának jogtanácsosa és Mínasz Konsztantinidisz, a Jogi Szolgálat tagja, 2004. december 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Görög Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

– állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek a Mélosz szigetén élő *Vipera schweizeri* viperafajta szigorú védelmét biztosító szabályrendszer életbe léptetéséhez, annak érdekében, hogy elkerülhető legyen e faj bármiféle szándékos zavarása, különösen a párzás, a fiatal utódok anyjukra utaltsága és az áttelelés idején, továbbá, hogy el lehessen kerülni a párzási, költő- vagy pihenőhelyek károsítását vagy elpusztítását, a Görög Köztársaság nem teljesítette a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 92/43/EK irányelv⁽¹⁾ 12. cikke (1) bekezdésének b) és d) pontjából eredő kötelezettségeit.

– kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EK tanácsi irányelv célja, hogy a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelmével hozzájáruljon a biológiai sokféleség biztosításához a Szerződésben részes tagállamok európai területén belül.

A Bizottság keresete a *Vipera schweizeri* (viperafajta) szigorú védelmét Mélosz szigetén biztosító szabályrendszer elfogadásának és alkalmazásának hiányát érinti.

A Bizottság annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy mivel nem fogadta el a Mélosz szigetén élő *Vipera schweizeri* viperafajta szigorú védelmét biztosító szabályrendszer életbe léptetéséhez szükséges intézkedéseket, annak érdekében, hogy elkerülhető legyen e faj bármiféle szándékos zavarása, különösen a párzás, a fiatal utódok anyjukra utaltsága és az áttelelés idején, továbbá, hogy el lehessen kerülni a párzási, költő- vagy pihenőhelyek károsítását vagy elpusztítását, a Görög Köztársaság nem teljesítette a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 92/43/EK irányelv 12. cikke (1) bekezdésének b) és d) pontja alapján fennálló kötelezettségeit.

(¹) HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-313/02. sz. D. Meca-Medina és I. Majcen kontra Európai Közösségek Bizottsága, támogatja a Finn Köztársaság ügyben 2004. szeptember 30-án hozott ítélete ellen D. Meca-Medina és I. Majcen által 2004. december 22-én benyújtott fellebbezés

(C-519/04. P. sz. ügy)

(2005/C 57/31)

(Az eljárás nyelve: francia)

D. Meca-Medina és I. Majcen, képviselik: J.-L. Dupont és M.-A. Lucas ügyvédek, 2004. december 22-én (faxon 2004. december 20-án) fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-313/02. sz. D. Meca-Medina és I. Majcen kontra Európai Közösségek Bizottsága, támogatja a Finn Köztársaság ügyben 2004. szeptember 30-án hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg az Elsőfokú Bíróságnak a T-313/02. sz. ügyben 2004. szeptember 30-án hozott, fellebbezéssel érintett ítéletét;
- adjon helyt a felperesek által az Elsőfokú Bíróság elé terjesztett kereseti kérelemnek;
- kötelezze a Bizottságot a két eljárás során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Elsőfokú Bíróság ítélete megsértette az EK-Szerződésnek a Bíróság által értelmezett 49., 81. és 82. cikkét.

Mindenekelőtt az Elsőfokú Bíróság téved abban, hogy e rendelkezéseket úgy tekintette, mint amelyek a tisztán sportjellegű szabályok kivételével csak olyan, a sport területén elfogadott szabályokra alkalmazhatók, amelyek a sporttevékenység gazdasági oldalára vonatkoznak. A Bíróság nem zárta ki ilyen általános jelleggel a Szerződés rendelkezéseinek alkalmazási köréből a tisztán sportjellegű szabályokat, ez a kizárás csak a nemzeti válogatottak összetételére és megalakítására korlátozódik.

Az Elsőfokú Bíróság téved abban is, hogy a doppingellenes szabályozást olyannak tekintette, mint amely tisztán sportjellegű megfontolásokon alapul, annak ellenére, hogy elfogadta, hogy az ilyen szabályozás gazdasági célokat is követhet. Az Elsőfokú Bíróság ez alapján objektíve pontatlan ténymegállapításokra jutott, önmagának mondott ellent az egyébként hiányos indokolásban, és így hibát követett el a tények jogi minősítése során.

Mindezekon felül, mivel az eljárás tárgyát képező szabályozást nem tekintette az EK-Szerződés 81. és 82. cikke hatálya alá tartozónak, az Elsőfokú Bíróság e cikkeket is megsértette.

Végül az Elsőfokú Bíróság eljárási jogokat is megsértett, különösen a védelemhez való jogot, azzal, hogy az eljárás tárgyát képező szabályozásnak a panaszt elutasító bizottsági határozatban foglalt elemzését túlterjeszkedő jellegűnek minősítette, noha e határozatból következik, hogy a Bizottság ezt a szabályozást éppen az EK-Szerződés rendelkezései hatálya alá tartozónak tekintette. Az Elsőfokú Bíróság eszerint eljárva megsértette a felperesek védelemhez való jogát, akik ezzel a kérdéssel kapcsolatban így nem fejtették ki álláspontjukat.